

BAŞTA TÜRK MİLLETİ OLMAK ÜZERE BÜTÜN MÜSLÜMANLARA TEBLİĞ MAHİYETİNDE AÇIK MEKTUP

Besmele, hamdeleve salveleden sonra...

„Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla! Âlemlerin Rabb'i (terbiye edip yetiştiricisi) Allah'a hamd olsun. (O) Rahman'dır, Rahîm'dir. Din gününün (mükâfat ve ceza gününün) sahibidir. Ya Rabb'î! Ancak Sana kulluk eder, ancak Senden yardım isteriz. Bizi doğru yola hidayet et. Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Kendilerine gazab edilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil (Ya Rabb'î!)“ (Fatiha Suresi)

Bizlere böyle mübarek bir sure inzal eden Rabb'imizin lütuf ve inayetiyle üzerimize düşen „tebliğ ve davet“ vazifemizi, açık mektup şeklinde daha önceki yazılarımızda Kenan Evren'e, üniversite öğretim üyelerine makamında bulunanlara, İlahiyat Fakülteleri'nde ilim makamında bulunanlara, Diyanet teşkilatında tabliğ ve irşad görev yerlerini işgal edenlere, sefir ve konsoloslara, öğretmenlik görevinde bulunanlara, hâkim ve savcılara ve tüm gençliğe hitab etmiş, hayatın manasını, mesuliyetlerinin ağırlığını anlatmış, vicdanlarına seslenmiş, „Tevhid“ akidesinin bulunmadığı veya zedelendiği yerleri ve gönülleri şirkin alacağını, iman ve nikâhın artık gitmiş olacağını, günün Türkiye'sinin dünün Mekke'sine benzediğini; Zira, dünün Mekke'sinde ve çevresinde Allah'a mahsus olan hâkimiyet hakkının, kanun koyma selahiyetinin gasbedilerek putlara ve putların arkasına sığınan Ebu Cehiller'e verilmiş olduğu gibi günümüzün Türkiye'sinde de Mustafa Kemal'e ve kemalistlere verildiğini ve bunları temsil etme üzere şehidler diyarı memleketin puthaneye döndüğünü, heykellerden ve put resimlerinden artık geçilmez hale geldiğini ve bunlardan temizlenmenin çarelerini etraflı bir şekilde örnekler vererek, deliller göstererek yazmıştık.

MÜSLÜMAN TÜRK MİLLETİ!

Bundan sonraki satırlarımızda da müslüman Türk milletine ve onun şahsında bütün dünya müslümanlarına hitab ederek „Müslüman Türk milleti!“ diye sizlere sesleniyor ve diyoruz ki:

1- HAYATIN MANASI:

Dünyaya niçin geldiğimizi hiç düşündünüz mü? Gelişinizin sebep ve hikmeti nedir? Bir vazifeniz yok mu? Mesuliyetiniz yok mu? İçinde bulunduğunuz hayat ve bu devran hep böyle mi sürüp gidecek? Bir gün gelip kara toprak sizleri de götürüp altına almayacak mı? Yine bir

gün gelip o kara toprak dışarıya atıp, mahkeme edilmek, hesabınızı vermek üzere, mahşere götürülmeyecek misiniz? Hesabı verdiğiniz takdirde cennete, veremediğiniz takdirde cehenneme götürülmeyecek misiniz?..

ALLAH'A KUL OLMA:

Ey Allah'ın kulları! Haberiniz olsun ki, bütün bu söylediklerim, bir bir başınızdaki geçecektir. Hepiniz öleceksiniz. Ölümle de iş bitmeyecek, esasen kıyamet ondan sonra başınıza kopacak; Adam olmadığınız takdirde dünya başınıza yıkılacak, hayatınız zehir olacaktır; Dünyaya geldiğiniz bin pişman olacaksınız, ama iş işten geçmiş olacaktır! Aman Ya Rabb'î! Ne korkunç bir akibet!..

„Rabb'imiz! Bize akıl ver! Bize basiret ve feraset ver! Bize hidayet ver! Ver de Ya Rabb'î, kendini bilenlerden, vazifesini bilenlerden, dinini bilenlerden, Tevhid'e sahip olup Rabb'ini birleyenlerden, „Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletin değil, hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'ındır!“ diyenlerden, M. Kemal'e değil, Allah'a kul olanlardan eyle Ya Rabb'î! Put kanunlarına, put anayasalarına sahip çıkanlardan değil, bunlardan yana olanlardan değil de, Allah kanunlarından, Kur'an anayasasından ve İslam devletinden yana olanlardan eyle Ya Rabb'î! İçimizden mal sevgisini, can korkusunu çıkar Ya Rabb'î! Çıkar da Senden başkasını sevmeyen, sevdiğinde de ancak Senin için seven, Senden başkasından korkmayan, korktuğunda da yine ancak Senin için korkan kullarından eyle Ya Rabb'î! Ve nihayet Ya Rabb'î, her yerde ve her zaman „Devletim İslam, anayasam Kur'an, kanunum Şeriat!“ diyen ve İslam Devleti'nde İslam bayrağı altında yaşamak ve yaşatmak için canla-başla çalışan kullarından eyle Ya Rabb'î! Amîn! Ya Muîn veya Hayre'n-Nasirin veya Mucib'es-Sâilin vel-hamdülillahi Rabb'ilâlemin!..

Rabb'ülâlemin duanızı kabul buyursun! Yalnız duanın kabulü için „vesile“ lazımdır. Vesile ise ilim, amel ve harektir. Bileceksiniz dünyaya niçin geldiğinizi; Hem hakkıyla bileceksiniz ki, bizler dünyaya sadece ve sadece Rabb'imize kul olmak üzere geldik, gelişimizin sebebi budur. Söz, fil ve hareketlerimiz o yolda ve o yönde olmalıdır. Evet, Kur'an öyle diyor: „**Ben cinleri de insanları da başka bir iş için değil, kendime kul olmaları için yarattım!**“ (Vezariyat, 56)

AMEL VE HAREKET:

Allah'a kul olma sadece fikirde ve inançta kalmamalı, fiil ve harekete intikal etmelidir. Bu da oturmanız ve kalkmanız, gidip ve gelmeniz, çalışma ve kazanmanız, yemeniz ve içmeniz, giyinip kuşanmanız, vermeniz ve almanız, okumanız ve yazmanız kendi kafanıza veya sizin gibi insanların kafalarına göre değil, tâlimat ve mantıklarına göre değil, hep Allah'ın gönderdiği ve indirdiği tâlimat ve kanunlara göre Kur'an anayasasına göre ve Şeriat kanunlarına göre olacaktır ve olmalıdır. Şu cümleleri sık sık tekrar edeceksiniz: „**Rabb'imiz Allah, Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.), anayasamız Kur'an, kanunumuz Şeriat'tır. Emelimiz ya şehid, ya da gazi olmaktır!**..“ Her yerde ve her zaman dilinizin virdi ve zikri bunlar olmalıdır. Çocuklarınıza da bunları ezberletip tekrar ettirmelisiniz. İşte Kelime-i Tevhid'in, Tevhid okumanın, „**La ilahe illallah**“ demenin manası budur. Yoksa sabahlara kadar tesbih çekseniz, dervişleri başınıza toplayıp halkalar tertip etseniz, Kur'an anayasa, Şeriat'in kanun, devletin İslam devleti olması için çalışmadıktan sonra ve bu yolda mal ve can feda etmedikten sonra, bunların bir faydası olmaz; Kendinizi de başkalarını da uyutmuş ve avutmuş olursunuz! İşin daha acı tarafı, iblisi ve avaneleri olan kemalistleri sevindirmiş olursunuz ve ahirette de bunun hesabını veremezsiniz! Bakınız Kur'an ne diyor:

„**De ki: Yaptıkları işler bakımından en çok ziyana uğrayacak olanları size söylüyeyim mi? Dünya hayatında bütün çabaları boşa gitmiş olan ve kendileri de iyi iş yaptıklarını sanan kimseler!**“ (Kehf, 103-104)

2- AMEL VE İBADET VAHYE DAYANMALI:

Ey müslümanlar! İmanın şartlarını ve esaslarını, nasıl Kur'an ile Sünnet tayin ve tesbit etmiş ise, amel ve ibadetler ve bunların sıhhat şartları muteber ve makbul olabilmeleri de yine Kur'an ve Sünnet'e dayanmalıdır, yani vahye dayanmalıdır, Allah tarafından bildirilmiş, târif ve beyan edilmiş olmalıdır. Yoksa kendi kafalarımıza göre veya başkalarının akıl ve mantığına göre olmaz ve olamaz. Bizler kulluk görevlerimizi, helal ve haramları, emir ve yasakları kendi kendimize tayin ve tesbit edemeyiz; „Şu helaldir, bu haramdır; Şu günahdır, bu sevaptır; Şu şerdir, bu hayırdır; Şu suçtur, bu suç değildir...“ diyemeyiz. Adam öldürmenin, hırsızlık yapmanın, zina etmenin, yol kesmenin ve benzeri suçların cezalarını biz tayin ve tesbit edemeyiz. Bunlara bizim gücümüz yetmez. Suçla ceza arasında adalet dengesi olmalıdır. „Hangi suçta hangi ceza uyar ve miktarı ne olmalıdır?..“ İşte bunlara biz cevap veremeyiz. Dünyanın bütün ilim ve fikir adamları da cevap veremez; Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer de cevap veremez. Hatta peygamberler dahi kendi fikirlerine göre cevap veremezler. Çünkü, bunların cevabını verme, herşeyi en ince noktalarına kadar bilen, insanı en güzel şekilde yaratan, yarattığını sayısız nimetlerle terbiye ve taltif eden Rabb'ülâlemin'e mahsustur, O'nun hakkıdır ve O'nun selahiyetindedir! Yaratan O olduğu gibi, emir veren, kanun koyan, Şeriat vazeden, tâlimat gönderen de O'dur! Yani bütün bunlar vahye dayanır; Vahiy demek, Allah tarafından Peygamber'e gelen kitap, ayet ve mâlumat demektir.

3- Bir nokta:

Günümüzün Türkiye'sinde anayasaları yapanlar,

kanunları çıkaranlar, hüküm ve karar verenler kimlerdir? Allah mıdır yoksa insanlar mıdır? Yani mahkemeler kararlarını, mektepler programlarını, basın-yayın mevzularını, hükümetler kuruluş ve icraatlarını neye göre yaparlar, neye göre yerine getirirler?.. Bütün bu suallere cevaben, „Kur'an'a göre yaparlar!“ diyebilir misiniz? Diyemezsiniz, değil mi? Neden? Kur'an yok da ondan! Yani ailedeki karı-koca haklarını, miras haklarını tayin eden Kur'an değil, İsviçre'den getirdikleri kanunlardır; Mahkemelerin verdikleri cezalar, hakkındaki dayanakları, İtalya'dan getirdikleri kanunlardır. Muhakeme usulü kanunlarını, ticaret kanunlarını. sosyal kanunları hep yabancı ülkelerden getirmişlerdir. Demek oluyor ki, memleketi idare eden kanunlar hep İslam olmayan kanunlardır, hep bize yabancı kanunlardır, yani küfür ve kâfir kanunlarıdır!

Şimdi sizler Kur'an'ı, Kur'an kanunlarını, Şeriat kanunlarını devletten ve devletin bütün müesseselerinden kaldırıp, yerine küfür ve kâfir kanunlarını getiren münafıklardan, kemalistlerden yana olabilir misiniz? Onları destekleyebilir misiniz? Onlara oy verebilir misiniz? Ve böyle bir devlete „Benim devletim!“ diyebilir misiniz, böyle bir devleti sevebilir misiniz? „Benim devletim!“ diyemezsiniz, sevemezsiniz, benimseyemezsiniz, ondan yana olamazsınız! Olursanız ne olur? Din ve iman tehlikeye düşer, ağzınız imansız kapanır, cehennem azabı size çarpar, kemalistlerle beraber cehenneme atılırsınız! Dünyanız da gider, ahiretiniz de!.. Hem iki kat azaba müstehak olursunuz! Çünkü:

Kanunları küfür ve kâfir kanunları olan bir devlet, İslam devleti değildir, kâfir devlettir! Kâfir bir devlete rıza gösteren, „Benim devletim!“ diyen, onu müdafaa eden, ondan yana olan bir müslümanda din ve iman kalır mı?! Hangi hoca buna „Hayır, kalır!“ diyebilir? Hangi müftü bunların avukatlığını yapabilir?!

Ayetler ve ifade ettikleri:

1- Hüküm verme, kanun koyma, anayasa yapma ve bu suretle hakkı ve batılı, doğruyu ve yanlış, helal ve haramı beyan etme ve bildirme Allah'a mahsustur, Allah'ın hakkıdır. Kimsenin ne değiştirmeye, ne müdahale etmeye ve ne de bunları kaldırıp yerlerine başka kanunlar, başka anayasalar yapmaya veya getirmeye hakkı ve selahiyeti yoktur.

O halde müslümana düşen bunlara uymaktır, hem de seve seve uymaktır! İşte, ibadet ancak budur; Allah'a kul olma ancak böyle olur! Müslüman her işini, söz, fiil ve hareketlerini, bütün münasebetlerini Kur'an kanunlarına, Şeriat düzenine göre yapacaktır ve yürütecektir. Allah'ın emri budur ve böyle emretmiştir! Doğru, sağlam ve tam olan din de işte bu dindir! İslam dinine bağlılık da böyle olur; İman ve tevhid ehli de böyle olan müslümandır! Rabb'isinin rızasını da, cennetini de kazanan işte, bu müslümandır!..

Kur'an kanunlarına, Şeriat düzenine uymayanlar, bunları beğenmeyenler, bunları kaldırıp kendi kafalarına göre sistem ve düzen getirenler, Allah'ın hakkına tecavüz etmiş, Allah'a başkaldırmış, isyan etmiş, tağut ve put olmuştur. Artık böylelerinde din diye, ibadet diye bir şey kalmamıştır. Bu, böyledir! Lakin insanların, hatta günümüz müslümanlarının çoğu bunu bilmemektedir. İşte, Yusuf Suresi'nin 40. ayeti bunları anlatmaktadır:

„... **Hüküm yalnız Allah'ındır! O, yalnız kendisine ibadet etmenizi (kul olmanızı) emretmiştir. İşte, doğru**

din budur. Ama, insanların çoğu bunu bilmezler.“

2- Yaratma da emir verme de Allah'a mahsustur:

Evet; Yaratan kim? Büyütüp besleyen kim? Rızık veren kim? Kimin mülkünde yaşıyorsunuz?.. Bu suallerin tek bir cevabı vardır. O da „Allah“tır; Allah'ın mülkünde, yer ve yurdunda yaşıyorsunuz!.. O halde sizi idare edecek kanunları, sistemleri, düzenleri O gönderecektir, O'nun hakkıdır!.. O da göndermiştir; İnsan ruhuna, insan hayatına tıpatıp uygun olanını göndermiş ve indirmişdir. Hepsı vardır ve ortadadır! M. Kemal ve ona kul olanlar kimlermiş ki, kalksınlar da kanun yapsınlar, anayasa yapsınlar, devlet idare etsinler de sizler de kuzu kuzu bunlara uyasınız ve bunların kurdukları devlete „**Bizim devletimiz!**“ diyesiniz? Bu olacak şey mi?! Bu size yakışır mı?! Bunu sizin vicdanınız kabul eder mi?! Buna sizin imanınız nasıl müsaade eder?! M. Kemal ve onun uşakları mı sizi yarattı, rızıkınızı bunlar mı veriyor, beti ve bereketli bunlar mı veriyor?!.. İşte, Kur'an cevap veriyor ve A'raf Suresi'nin 54. ayetinde diyor ki:

„... **Yaratma da emir verme de O'nundur! Âlemlerin Rabb'i olan Allah, ne mübarektir (ne yücedir)!**“

3- Seçme ve tercih etme Allah'a mahsustur:

Bizler kuluz, kul! Bizim seçme hakkımız yoktur! Biz birer aciz varlığız; Yokluktan geldik, yokluğa gideceğiz, yani dünyadan silinip gideceğiz. Gelişimiz de gidişimiz de elimizde değil; Dünyaya gelirken, boy ve posumuzun, renk ve saçımızın, göz ve kaşımızın, el ve ayağımızın şekil ve şemallini biz seçmedik, biz tercih etmedik; Elimizde değildi, hep Yaratan'a aitti!..

O halde doğum ve ölüm arasındaki idare ve yönetimimizle, günlük işleri, devlet ve siyaset işleriyle ilgili mevzu ve meselelerde de bizim seçme ve tercih etme hakkımız yoktur. „Şuna helal, buna haram; Şuna caiz, buna yasak!..“ diyemeyiz. Kendi kanunumuzu, kendi devlet düzenimizi, kendi anayasamızı kendimiz yapamayız! Bu yetki ve bu seçme hakkı bize verilmemiştir. Bunlar büyük işlerdir; Böyle bir seçme yapmaya ne hakkımız var, ne de ilmimiz var! Bu işler Allah'a mahsus olan işlerdir; Allah'ın işine karışma olur, şirk olur, putperestlik olur. İşte Kasas Suresi'nin 68-70. ayetleri ve işte Ahzab Suresi'nin 36. ayeti:

„**Rabb'in dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir, yücedir. Rabb'in, onların göğüslerinin neyi gizleyip neyi açığa vurduğunu bilir. O, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. Önünde de sonunda da (dünyada da ahirette de) hamd O'na mahsustur. Hüküm de (hâkimiyet de) O'nundur. Ve O'na döndürüleceksiniz (hesabını sizden soracaktır)!**“ (Kasas, 68-70)

„**Allah ve Resulü bir işte hüküm verdiği zaman, artık inanmış bir erkek ve kadına, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah ve Resulü'ne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.**“ (Ahzab, 36)

Evet O Sühban'dır:

Allah, Sühban'dır, eşi ve benzeri yoktur. O bilir, hem kalplerin içini de bilir; Biz bilemeyiz, ulûhiyyet O'na mahsustur! Bize düşen ise ubudiyettir (kul olmadır); Bize yaraşan ve yakışan da budur! Biz put olamayız, putlara da „Evet“ diyemeyiz!..

Biz kalkıp da içkiyi, şarabı serbest bırakamayız, kumara müsaade edemeyiz, zinaya müsaade edemeyiz, kâfirin şapkasını giyemeyiz ve giydiremeyiz, Cuma tatilini

Pazar'a çeviremeyiz, yılbaşını 1 Muharrem'den alıp 1 Ocak'a götüremeyiz, faiz alma ve vermeyi serbest bırakamayız, Kur'an harflerini kaldırıp latin harflerini getiremeyiz, putların resimlerini asamayız, heykellerini yaptıramayız, Kur'an'ın getirdiği miras hukukunu, aile hukukunu, ticaret hukukunu ve diğer hukukları değiştirip İsviçre'den, İtalya'dan, Fransa'dan ve benzeri yerlerden hukuk sistemleri getiremeyiz, kızların ve kadınların başörtülerine el uzatamayız, müslümanların sakalını hor göremeyiz ve kestiremeyiz ve bunları yapanlara da göz yumamayız, onlardan yana olamayız!.. Tersine ikaz etmeye, yaptıkları bu şeylerin yanlış olduğunu, günah olduğunu, Allah'a karşı isyan olduğunu, dolayısıyla tağut olduğunu, bunlardan vazgeçmelerinin gerektiğini, aksi halde kendilerine çok pahalıya mal olacağını kendilerine açık tebliğ ederiz!

İnsanların yaptıkları kanunlar cahiliyettir:

Evet insanların yaptıkları kanunlar cahiliyettir. Cahiliyet kanunlarının hüküm sürdüğü devirler de cahiliyet devirleridir. Ve yine günümüzün Türkiye'sindeki kanunlar cahilî kanunlardır, yaşanan dönem de cahiliyet dönemidir! M. Kemal ve onun uşakları, kanun koyma, anayasa yapma hususunda birer kara cahil değiller mi? Ne bilir onlar kanun yapmayı?! Kanun yapmayı kolay birşey mi zannediyorlar?!

Dünyanın bütün ilim adamları, fikir adamları bir araya gelseler de Hz. Ebu Bekir'ler, Hz. Ömer'ler de olsa, hatta bütün peygamberler de olsa, bir araya gelseler yine de kanun yapamazlar, anayasa yapamazlar. Kanun yapmak için, Allah'ın şaşmaz ilmine ve sonsuz kudretine sahip olmak lazımdır! Çünkü kanun koymak demek, hakkı ihkak, adaleti tesis etmek demektir!

Yani herhangi bir insanın hakkı nedir, görevi nedir? Karı ve koca-dan, öğrenci ve hocadan, baba ve evlattan, amir ve memurdan, işçi ve işverenden, vatandaş ve devletten herbirinin hakkı nedir, selahiyyeti nedir, görevi nedir?.. İşte bütün bu suallere hakka uygun, adalete muvafık cevap vermeye Allah'tan başka hiçbir kimsenin gücü yetmez, ilmi de, tecrübesi de kâfi gelmez! Ali'nin hakkını Veli'ye, Veli'nin hakkını da Ali'ye verir, hak-hukuk zayi olur, adalet kaybolur, insanlar arasında denge bozulur, çekememezlikler, göz dikmeler, huzursuzluklar başlar ve nihayet günümüzün Türkiye'sinde olduğu gibi anarşi alır yürür.

Daha dün Hakkari'nin bilmem ne deresinde pusuya düşürülen bir binbaşı, bir astubay ile on jandarma eri öldürülür... Bundan önce de niceleri öldürüldü, niceleri de hapsedildi, idam edildi... Ve bundan sonra da edilmeye devam edecektir!.. Daha nice analar gözyaşı dökcek, nice hanımlar dul, nice çocuklar yetim kalacaktır ve daha nice ocaklar sönecektir!..

İşte gördünüz mü, Allah'a karşı koymanın, Kur'an kanunlarını kaldırıp put kanunlarını getirmenin acı neticelerini!.. Ve işte, gördünüz mü, „Atatürk Türkiye'si“ dedikleri memleketin korkunç akibetini!.. Memleket ne hale gelmiş?! Bütün bunların vebali M. Kemal'e ve onun uşaklarına aittir!..

Ey müslüman Türk milleti! İşte kemalistlerin övmekle bitiremedikleri inkılaplar ve devrimler!.. Şayet sizler de hâlâ dost ve düşmanınızı tanımaz, uyuma gafletine devam ederseniz, hele hele bunları sever, bunlardan yana olursanız, sizler de bunlarla beraber olursunuz; Dünyanız da gider ahiretiniz de!.. Bunlardan yana olmak,

sizin ne tarihinize yakışır ne de mananıza!.. Siz müslüman bir milletsiniz, dine bağlı bir milletsiniz. M. Kemal ve kemalistler, sizleri oyuna getirdiler de devlet suyuna karıştırdıkları kemalizm suyundan sizlere içirdiler; Kiminizi sarhoş, kiminizi mefluc, kiminizi de koma haline getirdiler. Türkiye’de manzara budur!

Kurtuluşun tek yolu vardır; O da Kur’an yoludur, İslam yoludur, Allah’ın kanununa, Şeriat düzenine dönmek, kemalizme karşı çıkmak, put kanunlarını red ve inkâr etmektir ve bunların tebliğatını yapmaktır ve Kur’an’ın hususiyile Maide Suresi’nin ayetlerini okumak ve okutmaktır ve nihayet şifanın ta kendisi olan Kur’an menbaından, Şeriat çeşmesinden fişkıran o mübarek sudan kana kana içmektir. İşte o zaman, biiznillah herkes şifayâb olacaktır. İşte iki mübarek ayet:

„Aralarında Allah’ın indirdiğiyle hükmet, onların keyiflerine uyma ve onların, Allah’ın indirdiği şeylerin bir kısmından seni şaşkırtmalarından sakın! Eğer yüz çevirirlerse, bil ki, Allah, bazı günahları yüzünden onları felakete uğratmak istiyordur. Zaten insanlardan çoğu, yoldan çıkmışlardır. Yoksa onlar, cahiliyet (devrinin hükümlerini mi) arıyorlar? İyice bilen bir toplum için Allah’tan daha güzel hüküm veren (kanun koyan) kim olabilir?“ (Maide, 49-50)

5- Kanun koymak demek, Allah’a karşı savaş ilan etmek demektir:

Yukarıda da görüldüğü gibi, Allahü Azimüşşan, yarattığı insanlar arasında hakların korunması, adaletin teessüsü için, Peygamber’i vasıtasıyla kanunlarını göndermiş ve bu kanunlara uyulmasını emretmiş ve farz kılmıştır.

Binaenaleyh, bir kimse veya kimseler çıkıp Allah’ın açık açık ortada olan kanunlarını, emir ve tâlimatını kaldırıp, yerine kendi kafalarına göre kanun getirenler, anayasa yapanlar ne yapmış olurlar? Allah’a karşı isyan etmiş, savaş açmış olurlar. Allah’a karşı savaş açanlarda artık dinden ve imandan eser kalır mı? Bunlar kâfir olmazlar mı? Ve alçaltıcı bir azaba yüz üstü atılırlar. İşte Mücadele Suresi’nin 5. ayeti:

„Allah’a ve Resulü’ne karşı gelenler (Allah’ın koyduğu ve gönderdiği kanunlardan başka kanun koyanlar ve bu suretle Allah ve Peygamberi’ne karşı savaş açanlar var ya! İşte bunlar) Kendilerinden öncekiler gibi alçaltılacaklardır (yüzüstü yerin dibine, cehennemın çukuruna atılacaklardır). Halbuki biz, (Şeriat ve kanunları) açık açık anlatan ayetler indirmişizdir. İşte, (böyle) kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır.“

6- Allah düşmanlarına azıcık meyil, ateşin çarpmasına sebep olur:

Ey müslüman Türk milleti! Bildiğiniz gibi, adaletin olmadığı yerde zulüm, hakkın olmadığı yerde haksızlık, imanının olmadığı yerde küfür hâkimdir. Günün Türkiye’sinde zulüm, haksızlık, istibdat, baskı, küfür ve kâfir kanunları hâkimdir, hüküm sürmektedir. İktisadî yönden, birlik ve beraberlik yönünden, birbirine karşı saygılı ve sevgili olma yönünden memlekette güven ve emniyet kalmadığı gibi, din ve ibadet serbestliği, fikir ve vicdan hürriyeti yönünden de güven emniyet kalmamıştır. Yani askerler, işçiler, memurlar, öğrenci ve öğretmenler serbestçe ve rahatça Cuma namazına gidemezler „İlla da gideceğiz!“ diyemezler; Vakit namazlarını kılmada dahi zorluk çekerler ve korkarlar. Başörtülerine sahip olamazlar! Bir memur, bir asker sakal bırakamaz;

Memursa memuriyetten atılır, askerse dayak yer, ceza görür! „Kur’an anayasa, devlet İslam devleti olsun!“ diyemez! Bu hususlarda yazı yazamaz, Şeriat’tan bahsedemez, Kur’an kanunlarından söz edemez! „Biz müslüman bir milletiz, devletimiz de müslüman olsun!..“ diye bir teklifte bulunamaz. Böyle diyenleri, 15-16 seneye kadar varan hapis cezalarına çarptırırlar..

Halbuki bunlar müslümanın tabii haklarıdır; İman ehli olmanın, Tevhid ehli olmanın bir gereği, bir emridir! Yani bunlar, „La ilahe illallah“ demenin içindedirler ve „La ilahe illallah“ demenin sahih olması, yerini alabilmesi ve kabul görmesi, ancak bunları söylemekle, bunları yaşamakla mümkündür. Daha açık bir ifade ile bunları söylemek, tebliğ etmek farzdır, Allah’ın emridir. Çünkü din, bir bütündür; İbadetiyle, devlet ve siyasetiyle bir bütündür. Bunları birbirinden ayırmak mümkün değildir. Ve hepsi aynı zamanda bir iman meselesidir!

Fakat gel gör ki, bunları söylemek ve yazmak M. Kemal’e ve onun uşaklarına göre suçtur, irticadır, gericiliktir, milleti geriye götürmektir, ortaçağ karanlığına götürmektir..

Kemalistler bunun için özel mahkemeler kurdular. Adına da „**Devlet Güvenlik Mahkemeleri**“ dediler. Bakınız bunların yedikleri herzeye; Kur’an anayasa olursa, Şeriat gelip devlet İslam devleti olursa, devlette güvenlik kalmayacakmış, devlet geri gidecekmiş, devlete gericilik ve gericiler hâkim olacakmış!..

EY MİLLET!

Bil ki, bunların gericilik dedikleri, hor gördükleri, senin canından daha aziz addettiğin, baştacı yaptığın, uğrunda şehidler verdiğin dinindir, imanındır, mukaddesat ve Şeriat’ındır; Kur’an’ın anayasa ve devletin İslam devleti olmasıdır!.. Bunların dilinin altında bunlar vardır, içlerinde bunlar vardır. Bazen de ağızlarından kaçıırırlar; Dillerinin altındakini tutamazlar da ağızdan açığa „Şeriat“ derler, „Biz Şeriat’a karşıyız! Biz Şeriat devletine karşıyız! Biz müslümanız ama, Şeriatçı değiliz! Şeriat gericiliktir, Atatürk ilkelerine aykırıdır! Şeriat komünizm kadar tehlikelidir! Şeriat yeşil komünizmdir!..“ derler. Senden korktukları zaman, senin oyuna başvuracakları zaman, açık konuşmazlar da „Gericilik“ derler, „İrtica“ derler, „Teokratik devlet“ derler ve bu suretle içlerindeki gizlerler, münafıklık yaparlar!.. Fakat senden korkmadıkları ve senden bir tehlike gelmeyeceğini anladıkları takdirde içlerindeki melanetleri kusarlar ve doğrudan doğruya Şeriat’a saldırırlar, „Şeriat gericiliktir!“ derler, „Şeriat hortladı!“ derler; Şeriat’tan bahsedene, Kur’an’ın anayasa olmasını isteyenlere ve bunun mücadelesini ve tebliğatını yapanlara olmadık iftiralar yaparlar; Basın ve yayınlarını harekete geçirirler, ortalığı velveleye veririrler, „Memleket elden gidiyor! Atatürk inkılapları yıkılıyor! Aşırı dinciler hortladı! Gericiler doruk noktalarına vardı!“ diye yazar ve çizerler.

Kur’an bu çeşit münafıklardan şöyle bahseder ve onlara karşı alınması gerek tedbirleri tavsiye eder:

„Ey mü’minler! Kendisinden başkasını kendinize dost edinmeyin! Onlar sizi (ve dininizi) bozmaktan geri durmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isterler. Size (ve dininize) karşı öfke (ve kinleri) ağızlarından taşmaktadır. Göğüslerinde gizledikleri kin ise daha büyüktür. Düşünürseniz biz size ayetleri açıkladık. İşte siz, öyle (saf) kimseleriniz ki, onları seversiniz. Halbuki onlar sizi sevmezler. Siz kitabın (Kur’an’ın)

hepsine inanırsınız. Onlar ise, sizinle karşılıklıları zaman „inandık“ derler. Kendi başlarına kaldıklarında da size karşı öfkeden parmaklarını ısırırlar. De ki: Öfkenizden ölün! Şüphesiz ki, Allah, göğüslerin özünü bilir. Size bir iyilik dokunursa, bu onları endişelendirir; Size bir kötülük dokunursa, ondan ötürü sevinirler. Eğer sabreder, Allah’tan korkarsanız, onların hilesi size hiç bir zarar veremez. Şüphesiz, Allah’ın ilmi onların yaptıklarını kuşatmıştır.“ (Â-i İmran, 118-120)

Ve yine tekrar ediyorum; Çok iyi bilin ki, M. Kemal de onun uşakları da İslam dininin düşmanıdır. Sakala hor bakmaları, başörtüsüne el uzatmaları, Kur’an harflerini kaldırıp latin harflerini getirmeleri, Cuma tatilini Pazar’a çevirmeleri ve diğer inkılapları hep din düşmanlıklarından ileri gelmektedir. En çok korktukları bir şey varsa, o da İslam’ın devlet olmasıdır. İçlerinde müthiş bir düşmanlık vardır. Yukarıdaki ayet-i kerime’ler sanki bunlar hakkında nazil olmuştur. Fırsat bulsalar bunlar dinin kökünü kazıyacaktırlar. M. Kemal medreseleri niye kapattı? Tekkeleri niye kapattı? Din derslerini mekteplerden niçin kaldırdı? Çocukların Kur’an okumalarını niçin yasak etti? Çocukları okutan hocaları, Kur’an cüzlerini ve Kur’an-ı Kerim’leri jandarma ve polislerine emirler vererek karakollara götürüp ayaklar altına aldırma mı veya ateşe verip yaktırma mı? Hocalar Kur’an okutuyorlar diye hapisanelere attırma mı? Belki, siz bunları görmediniz, ama babalarınızdan sorunuz!

Ben ve babam, bunların yaptıklarını bizzat gördük ve şahid olduk. 1942 seneleri idi; Erzurum Merkez köylerinden İğdasur köyünde çocuklara Kur’an okutuyordum. Köyün öğretmeni kadın, kimden haber almışsa, gelip içeri girdi ve bana, „Sen burada ne yapıyorsun? Çocuk okutmanın yasak olduğunu bilmiyor musun? Derhal bunları dağıt! Yoksa, Milli Eğitim Müdürlüğü’ne iki satırlık yazı yazar, seni hapsediririm!“ dedi.

İşte ey müslümanlar!

Bu millet böyle günler yaşadı ve işte M. Kemal bu idi! Vatani kurtarmış büyük kahraman, Ebedî Şef (!) öyle mi? Adamın biri denize düşen bir kadını kayığına almak suretiyle boğulmadan kurtarır. Kurtarır ama, kadını kenara çıkartmaz, denize açılır, gözden kaybolunca kadının ırzına geçer, namusunu kirletir. Şimdi siz kalkıp da bu namus düşmanı adama „Kadını kurtardı!“ diyebilir misiniz? Demeniz mümkün değildir! M. Kemal de „Vatani kurtardı, milleti kurtardı“ (!) desek bile millet ve memleketin ırzına geçti, millete namus bırakmadı... Bu hususta yazılmış eserleri okuyun, canlı şahidlere kulak verin! Dr. Rıza Nur’un kitabını okumanız bu adamın ne olduğu hakkında size yeteri kadar bir fikir verecektir.

Ayrıca görünen köy kılavuz istemez kabilinden, bu adam din-iman bırakmadı, Şeriat’ı kaldırdı, Allah’ın kanunlarını kaldırdı, Allah’ın yasak ettiği ve haram kıldığı içkiyi, faizi serbest bıraktı, hatta şarap fabrikalarını, faiz müesseselerini kurdu. Daha neler neler!.. Yunan, Fransız memlekette kalsa idi, herhalde bu kadar yapamazlardı!..

İşte bakın, ey millet evladı! M. Kemal’in yetiştirdiği kemalistler, atalarının ayrılmamakta, onun için, koruma kanunu çıkartmış bulunmaktadır, dinine karşı yapmış olduğu ihanet ve hiyaneti devam ettirmekte, Şeriat’a karşı olan düşmanlığını sürdürmek istemektedirler ve bütün devlet güçlerini bu hususta seferber etmektedirler. 163.

maddeyi bunun için getirmişlerdir ve zaman zaman bu maddenin getirdiği ceza süresini uzatmaktadır. (Not: 163. madde daha sonraları kaldırıldı ve yerine daha eşed Terör Yasası getirildi!) Neden? Çünkü, Şeriat’a bağlı olanların sayısı günden güne artarken, imandan gelen cesaret ve metanetleri de artmakta ve bunun neticesinde verilecek hapis cezalarından artık müslümanlar korkmamaktadır. Şeriat ve Kur’an düşmanı kemalistler de bunun garkına varmaktadır, ama ne yapsalar artık bu İslamî hareketi durduramayacaklardır. Özel mahkemeler de kurdursalar, hapis cezalarını kat kat da artırsalar, korktukları başlarına gelecektir. Kur’an’ın beyanı ile artık hak gelmiştir, batıl yıkılmaya mahkûmdur! Allah, hakkın yumruğunu batılların tepesine indirecek de beyinlerini paramparça edecektir!

Onlara kalırsa artırdıkları hapis cezalarıyla ve kurdukları Devlet Güvenlik Mahkemeleri’yle ne yapacaklar? Din ve imanı, İslam ve vicdanı, Şeriat ve Kur’an’ı mahkûm edecekler, bunlardan bahsedenleri mahkûm edecekler, müslümanların ağızlarına kilit vuracaklar ve bu suretle atalarının getirmiş olduğu küfür ve kâfir rejimi korumuş olacaklar... Niyetleri budur, hedefleri budur, hesapları budur! Fakat Allah’ın da elbet bir hesabı vardır ve Allah’ın hesabı hep doğru çıkar ve çıkacaktır! Tarihte hep öyle olmuştur; Firavunlar da Ebu Cehiller de Allah’ın Şeriat’ına, Allah’ın dinine bağlı olanları, hakiki manada „La ilahe illallah“ diyenleri mahkûm ettiler, işkencelere tabi tuttular, Peygamber (s.a.v.) ve sahabesine saldırdılar. Ama netice ne oldu? Kazanan kimler oldu, kaybedenler kimler oldu? Orası mâlum: Firavunlar da Ebu Cehiller de kaybettiler, yıkılıp gittiler. Hem öylesine! Bir gün gelecek, günümüzün Firavun ve Ebu Cehiller’i de mutlaka yıkılıp gideceklerdir! Allah’ın nusret ve inayetiyle Kur’an anayasa, İslam devlet olacaktır!

Şimdi size düşen, Firavun ve Ebu Cehiller’den yana olmak değil, Kur’an’dan ve Şeriat’tan ve bunları tebliğ ve telkin edenlerden yana olmaktır, İslam’ın safında, Kur’an’ın yanında, „Kur’an anayasa olsun!“ diyenlerin yanında yer almaktır; Karşı taraftakileri düşman bilmek, onlara yüz vermemek ve onlardan korkmamaktır! İşte Tevhid ehli olmanın, „La ilahe illallah“ demenin ve ölürken imanla çene kapamanın yolu budur, şartı budur!..

Günün Türkiye’sinin Firavunlar’ını, Ebu Cehiller’ini desteklemek şöyle dursun, onlara azıcık meyletmek, onlara azıcık güleçyüz göstermek, en azından cehennem ateşinin çarpmasına sebep olacağını hiç bir zaman unutmayın! Ve Hud Suresi’nin 113. ayetini sık sık okuyun:

„Sakın zulmedenlere en ufak bir meyil duymayın, sonra size ateş çarpar. Sizin Allah’tan başka dostunuz yoktur. Sonra Allah tarafından da size yardım edilmez!“

7- Kâfire dostluk kâfir yapar:

Cenab-ı Hakk, Hz. Musa’ya sormuş: „Benim için ne yaptın?“ Hz. Musa, yaptıklarını saymış dökmüş ise de Allahü Teala, tekrar sormuş: „Benim için ne yaptın?“ Hz. Musa aciz kalarak, „Ya Rabb’i!“ demiş, „Senin için ne yapmalıyım?“ Cevap şu olmuştur: „**Benim dostuma dost, düşmanıma düşman oldun mu?“**

İşte o zaman Hz. Musa anlamıştır ki, ibadetlerin başında gelen, „**Allah için sevmek, Allah için buğzetmektir!“**

Ey müslüman Türk milleti!

Din ve imanınıza, Kur’an ve Şeriat’ınıza düşman olanları, Allah’ın emirlerine, Peygamber Efendimiz’in sünnet’lerine

hor bakanları sevemezsiniz; Onları destekleyemezsiniz, onlardan yana olamazsınız, hatta onlardan yana olanlar, hocalar da, müftü ve vaizler de olsalar, Diyanet İşleri Başkanı da olsa sevemezsiniz, arkalarında namaz bile kılamazsınız! Böyle olanlar Kur'an dilinde, Araf Suresi'nde „köpekler“, Cuma Suresi'nde de „eşekler“ diye tâbir ve temsil edilmektedirler. Bunları da çok iyi tanımanız lazım! Bunlardan „**Tebliğ ve Metod**“ isimli kitabımızda ve „**Dünyayı Fesada Veren Üç Put**“ başlığı altında yeteri kadar bahsetmiştik. Gerçi hocalar arasında müstesnalar, eli öpülecekler de vardır; Bunlara hürmetimiz vardır!..

Elhasıl bir müslüman, Allah'ın Şeriatı'na karşı çıkanları, Şeriat'tan bahsedenlere, „Kur'an anayasa olsun!“ diyenlere karşı mahkemeler kurup ceza verenleri - babaları da olsa, evladları da olsa- sevmezler, itaat da edemezler. Severseniz, itaat ederseniz onlardan olursunuz!

İşte ayetler:

„O aşırıların emrine itaat etmeyin. Onlar ki, yeryüzünde ıslah yapmazlar da fesat çıkarırlar.“ (Şuara, 151-152)

„Kâfirlere de münafıklara da itaat etme, onların eziyetlerine al-dırma, Allah'a dayan! Vekil olarak Allah sana yeter!“ (Ahzab, 48)

„Ey mü'minler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar birbirinin dostlarıdır. Sizlerden kim onları dost edinirse, o onlardandır! Allah, zalim bir kavmi doğru yola hidayet etmez!“ (Maide, 51)

„Ey iman edenler! Eğer imana karşı küfrü seviyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin! Sizden kim onları veli tanır (ve onlara dost olursa), işte zâlimler onlardır!“ (Tevbe, 22)

„Allah'a ve ahirete iman eden bir milletin, babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa, Allah'a ve Resulü'ne başkaldıranlarla (aykırı hareket edip, kanun koyma yarışına çıkanlarla) dostluk ettiğini göremezsin!..“ (Mücadele, 22)

8- Dünyada beraber olanlar ahirette de beraberdirler:

Evet insan, dünyada kimi sevmiş, kimin arkasından gitmiş, kimi desteklemiş, kime oy vermiş ise, ahirette de onunla beraberdir! Bugün küfür ve şeytan yolunda birbirlerine dost olanlar, bir gün gelecek birbirlerini suçlayacaklar, birbirlerine düşman olacaklar ve birbirlerine lânet okuyacaklardır. Fakat bu davranışları hiçbir tarafa fayda vermiyecektir ve birlikte cehenneme atılacaklardır. Aşağıdaki ayetler, bu korkunç akibeti bu günden gözümüzün önüne sermektedir ve bizlere ibret dersleri vermektedir.

O halde geliniz, ey müslüman Türk milleti! Kur'an'ın etrafında toplanalım, „**İslam! Sadece İslam!**“ diyelim, „**Şeriat**“ diyelim, „**Kur'an anayasa, devlet İslam devleti olsun!**“ diyelim ve böyle diyenleri sevelim, böyle diyenleri destekliyelim ve bu yolda malımızdan ve canımızdan korkmayalım, her halükârda Rabb'imize sığınalım, O'na dua edelim, O'na yalvaralım ve nihayet bilelim ki, işkence çekmeden, mal ve can feda etmeden Allah (c.c.) kimseye devlet vermemiştir!

„İnkâr edenler dediler ki: Biz ne bu Kur'an'a ne de bundan önce gelen kitaplara inanırız. Sen o zalimleri, Rabb'inin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine söz atarlarken bir görsen: Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara: „Siz olmasaydınız, elbette biz inanan

insanlar olurduk!“ diyorlar. **Büyüklük taslayanlar da zayıf sayılanlara derler ki: „Size hidayet geldiği zaman, sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, zaten siz kendiniz suç işliyordunuz.“** Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara: „**Hayır, gece gündüz dolap çevirir, Allah'ı (ve O'nun kanunlarını, O'nun hâkimiyetini) inkâr etmemizi, (başkalarının koydukları kanunları kabul etmek suretiyle) O'na eş-emsal kabul etmemizi bize emredip duruyordunuz!**“ dediler. **Ve azabı gördüklerinde içlerinde pişmanlıklarını gizlediler; Biz de o inkâr edenlerin boyunlarına (ateşten) tomruklar koyduk. Yalnız yaptıklarıyla cezalanmıyorlar mı?“** (Sebe, 31-32)

„O gün dostlar birbirlerine düşmandır. Yalnız müttakiler müstesna (din ve iman yolunda dost olanların dostluğu ahirette de devam edecektir)!“ (Zuhuruf, 67)

„Yüzleri (ateşte) pişirilip çevrildiği gün derler ki: „Eyvah bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, Peygamber'e itaat etseydik!“ Ve derler ki: „**Rabb'imiz, beylerimize ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi yoldan sapıttılar. Rabb'imiz! Onlara azabtan iki kat ver ve onları büyük bir lânetle lânetle!**““ (Ahzab, 66-68)

9- Tarihin kaydetmediği en büyük ihanet:

Aziz ecdadın sorumlu torunları! Sizler ecdad yadigarı bir mirasa, bir emanete sahipsiniz. Bu miras, bu emanet vatan topraklarınızdır, örf ve adetinizdir, tarih ve kültürünüzdür, mana ve şahsiyetinizdir, iffet ve namusunuzdur ve nihayet bunların üstünde gelen, bunları tayin ve takdir eden, bunların değer ölçüsünü veren, bunlara şeref mühürünü basan dindir, Şeriat'tır, Kur'an'dır! İşte bütün bunlar bir bütündür, bir bütünün parçalarıdır, bir bedeninin uzuvları gibi birbirini tamamlayan unsurlardır! Birinin yokluğu bir boşluk, bir gedik meydana getirir. Ve aynı zamanda bunlar bizim müşterek haklarımızdır. Bizi biz yapan, bize şahsiyet veren, bizi müslüman yapan manevî vasıflardır!

Fakat bu nimetler ve bu haklar büyük oldukları kadar, düşmanları da çok ve korkunçtur; İç ve dış düşmanlar, gizli ve açık düşmanlar, cepheden gelen düşmanlar ve münafıkça davranan iç düşmanlar vardır. Dedelerinizin düşmanları, daha çok dış düşmanlar, cepheden gelen düşmanlar, savaş açan, silah kullanan düşmanlardı. Fakat o müslüman dedeleriniz, cephelerde bunların karşısında kale gibi durdular, kahramanca dövüştüler, iman ve İslam'ın gücünü gösterdiler de sayıca ve silahça kendilerinden kat kat üstün olan düşmanı mağlub ettiler!

Savaş metodunu dafalarca deneyen ve fakat her seferinde mağlub olan düşman, artık silahlı savaştan vazgeçti. Metod değiştirdi, kılık değiştirdi, kuzu postuna büründü, yüze güldü, içimize girdi ve casuslar yetiştirdi. İçte ve dışta merkezler kurdu, localar açtı. Köşebaşlarına, gövdesi bizden, başı kendilerinden adamlar yetiştirdiler, yazılar yazdırıp, şiirler okuttular. Namık Kemal'ler, Mithat Paşa'lar bunların belli başlılarıdır. Yahudi düşmanları, mason locaları planlar hazırladı, oyunlar tezgahladı. Malesef bazı hocalar da yazılarıyla, fetvalarıyla bu oyunlara katıldılar ve kurban olup gittiler!..

İttihatçılar tatbika başladı, Sultan Hamid tahttan indirildi ve bu suretle kalenin kapısı kırıldı. Otuz küsur senelik halifeliği sırasında düşmana bir karış bile toprak vermeyen o büyük Hakan'ı, o son nöbetçiyi, „Kızıl Sultan“

diyerek, „müstedid“ diyerek, bertaraf ettiler.

Artık tezgahlanan oyunun diğer perdelerinin sahneye konmasının zamanı gelmişti. Fakat bu oyunda başrol alacak bir kahraman lazımdı. Bunun için de öyle bir ortam hazırlanmalı idi ki, o ortamda o oyuncu kahramanlaştırılmalı idi. Millet onu bağrına basmalı, herkes ona itaat etmeli idi. Yani, millet önüne bir kurtarıcı edasiyle, bir fedakâr sıfatıyla çıkmalı idi. O „kahraman“ da idareyi eline alıp ayağına yer edinceye kadar ikiyüzlülüğünü, münafıklığını muhafaza etmeli, dinden-imandan bahsetmeli, namaz kılmalı ve „Gayemiz, İstanbul'da düşman elinde esir bulunan Halife'yi kurtarmaktır!“ demelidir. Ve bütün bunlar için, bir savaşın sahneye konması lazımdı. Mağlubiyetle neticelenecek olan bu savaşın arkasından da bir kurtuluş savaş sahnesi tertip edilmeli ve esas işte, bu sahnede bu işin münafıklığını, şeytanlığını çok iyi yapacak olan ve bunun için yetiştirilen ve Anadolu'ya gönderilmek üzere, son Halife Vahdeddin tarafından da yeteri kadar para verilerek görevlendirilen ve fakat, İngilizler adına çalışmak gayesiyle Galata köprüsünden İngilizler tarafından uğurlanan biri ortaya çıkmalı, vatan ve milleti kurtaran kahraman diye tanıtılmalı ve takdim edilmelidir. Hem öyle tanıtılmalı ve öyle takdim edilmelidir ki, son derece itibar ve itimad edilir olmalı ki, milletin din ve imanı, namus ve şerefiyle oynasa bile, kimseden ses çıkmamalı, yer yer çıksa bile, dostları ve devlet kuvvetleri tarafından bastırılmalıdır!

Ve işte o zaman, yüzlerce ve defalarca Haçlı seferlerinin İslam dini aleyhinde yapamadığını, yıkamadığını yapmalı ve yıkmalıdır. Hem de yapma ve yıkma ile ilgili kararların alındığı günler bayram günleri olarak ilan edilmelidir. Ve millet de eğitim yoluyla, basın vasıtasıyla, Mehmetçik'in dipçiğiyle o hale getirilmelidir ki, bu bayramlara davet edildiğinde tıpış tıpış gelmelidir.

Millet ve vatan kahramanı (!):

Ey oyuna getirilen millet! Haberin olsun ki, bütün bu tezgahlanan oyunlar sahneye konmuş, programlandığı gibi, devam etmiş ve artık ihanet ve hiyanetin baş oyuncusu da ortaya çıkarak oynunu oynamıştır. Bu oyuncuyu artık hepiniz biliyorsunuz ve bilmelisiniz; Genciniz ve ihtiyarınız, erkeğiniz ve kadını, haciniz ve hocalarınız bilmelidirler, tanınalıdır, hem asıl çehresiyle tanınalıdır, bu dünyada tanınalıdır. Yoksa ahirette herkes tanıyacak, ama o tanıma fayda vermeyecek ve onunla beraber cehennemi boylayacaktır. İşte kâfirler tarafından tezgahlanan oyunun baş oyuncusu Mustafa Kemal ismini alan adamdır!

Ve o Mustafa Kemal'dir ki, tarihte misli görülmeyen ihanet ve hiyaneti müslüman Türk milletine ve dolayısıyla bütün İslam âlemine reva görmüş ve yapmıştır. İnkılaplar adı altında din ve millete, iman ve mukaddesata, namus ve şerefe en büyük darbeyi vuran bu adam olmuştur, kendini ilâhlaştıran bu adam olmuştur, kendisi hakkında ilâh şiirleri, ezan tekbirleri, mevlid mısraları yazılmıştır...

1- Bayramları:

„Neyin Byramı?!.“ başlığı altında ve Tebliğ dergisinin 22. sayısında neşredilen bu yazıyı, ihanetnameyi, ibret-i âlem olsun diye buraya alıyorum:

„23 Nisan, 19 Mayıs, 29 Ekim ve benzeri günler neyin bayramlarıdır? Bunlar müslümanlar için birer bayram günü değil, birer kara gündür.

Zira:

- 1- „Devletin dini İslam'dır!“ maddesinin anayasadan kaldırılmasının;
  - 2- Allah kanunlarını ve Kur'an hükümlerini kaldırmanın;
  - 3- Şeriat'ı ve Şer'iyeye vekâletini lağvetmenin;
  - 4- Hilâfet'i kaldırıp, Ümmet-i Muhammed'i Halife'siz bırakmanın;
  - 5- Mahkemelerden, ailelerden ve mekteplerden Kur'an'ı ve Kur'an hükümlerini kaldırmanın;
  - 6- Cuma günkü tatili kaldırıp milyonlarca müslümanın Cuma namazına gitmesine engel olmanın;
  - 7- Medrese ve tekkeleri kapatıp, Ümmet-i Muhammed'in ilim ve feyiz almalarına mani olmanın;
  - 8- Kur'an harflerini kaldırıp yerine latin harflerini getirmenin;
  - 9- Mekteplerden din derslerinin kaldırmanın;
  - 10- Mahallelerde Kur'an okutan hocaları karakollara götürmenin, Kur'an ve Kur'an cüzlerini ayak altına dökmenin;
  - 11- İslam takvimini kaldırıp, yerine İslamî olmayan miladî takvimi getirmenin;
  - 12- Kılık-kıyafeti değiştirmenin;
  - 13- Kadınların ve kızların namusundan ibaret olan başörtülerine el uzatmanın;
  - 14- Kâfir şapkasını giymenin ve giymeye mecbur etmenin, buna karşı çıkanları asmanın;
  - 15- Halkevlerini açmanın, diskotek ve dans evlerine müsaade etmenin;
  - 16- 19 Mayıs'larda gelinlik kızları soyup soğana çevirerek mayısa bulaştırmanın;
  - 17- Meyhaneler açıp şarap içmeyi, fuhuş yuvalarında zina etmeyi serbest bırakmanın, faiz alıp vermeye müsaade etmenin hatta teşvik etmenin;
  - 18- Allah'a mahsus olan hâkimiyet hakkını, kanun koyma yetkisini millete verip, milleti putlaştırmanın;
  - 19- Putlar önünde divan durup, saygı duruşu yapmanın;
  - 20- Devleti dinden, dini devletten ayırıp, dini devletsiz, devleti de dinsiz bırakmanın;
  - 21- Elhasıl; küfrün ve kâfirleşmenin putun ve putperestliğin kararlarının alındığı, temellerinin atıldığı günlerdir.
- İşte; M. Kemal'in getirdiği inkılaplar, devrimler ve devirmeler bunlardır. Ve işte, kemalistlerin övmekle ve övünmekle bitiremedikleri devrimler bunlardır!.. Bunlar millet ve memlekete iyilik midir yoksa ihanet ve hiyanet midir? Elinizi vicdanınıza koyun da bir düşünün!..
- Binaenaleyh herhangi bir müslüman, bu günlere bayram gözüyle bakamaz ve bayram olarak kabul edemez!.. Çünkü görüldüğü üzere bu günler; Müslümanın din ve imanına, Kur'an ve mukaddesatına, namus ve hürriyetine, haysiyet ve şerefine, tarih ve kültürüne, örf ve adetine karşı işlenen ihanet ve hiyanetin, vurulan darbe ve yapılan tahribatın, müslümanların ağızına kilit vurmanın, karşı çıkanları idam sehpaalarında sallandırmanın veya zindanlara atıp korkunç işkencelere tabi tutmanın ve nihayet ehl-i imana kan kusturmanın temellerinin atıldığı, kararlarının alındığı günlerdir!..
- Kalbinde azıcık imanı olan bir müslüman, bu kara günleri nasıl bayram kabul edebilir?! Oturup ağlaması ve kurtuluş çarelerini araması lazım gelirken, tertip edilen merasimlere, düzenlenen şenliklere nasıl katılabilir?! Bu onun dininin de imanının da, nikâhının da gitmesine sebep olmaz mı?!.
- Şayet bu küfrün bayramlarına katıldıysan, hemen

Kelime-i Şehadet getir, tevbe ve istiğfar et ve bir daha katılmamaya karar ver ve bu yazıyı da başkalarına okut!..“
(Cemaleddin Hocaoğlu)

M. Kemal'in ilâhlaştırılması ve ilâh şiirleri:

Evet, malesef M. Kemal ilâhlaştırılmıştır, putlaştırılmıştır. Kendisi hakkında „ilâh, mâbud, yaratıcı, herşeyi bilen ve herşeyi gören, rabb“ gibi tâbirler kullanılmıştır.

D. Mehmed Doğan'ın, „Batılılaşma İhaneti“ isimli kitabında toplamış olduğu bu küfür sözlerden sadece birkaç örnek vereceğim:

„Yürekten Sesler

Atatürk'ün tapkınıyız. Herşey odur, herşeyde o var, her gökte o eser, her enginde o çağlar. Herşey odur, o herşeydir, herşeyde Atatürk! Yerededir, göktedir...

Görünmezi görür, bilinmezi bilir. duyulmazı duyar...

Elimizi yüzümüze, gönlümüzü özümüze koyuyoruz, biz sana tapıyoruz.

Varsın, teksin, yaratansın, sana bağlanmayanlar utansın!“ (Aka Gündüz, Hâkimiyet-i Milliye (Ulus), 4.1.1934)

„Ne örümcek ne yosun, ne mucize ne füsün, Kâbe Arab'ın olsun, Çankaya bize yeter!“ (Kemaleddin Kamu)

„Huzuruna geldim gözlerim dolu dolu / Eller Rab kulu olsun, biz atanın kulu!“

Bizim mevlidimiz:

„Gök kubbenin altında birden dize gelerek!

Gel ey 19 Mayıs! Eşsiz sabah merhaba!

Ey Samsun'da karaya çıkan ilâh, merhaba!“ (B.

Kemal Çağlar)

„Ezan, Atatürk'e Tekbir!

Atatürk Ekber! Atatürk Ekber!..

Ancak o var!

Ne evliya, ne Peygamber, halka yar Atatürk!“ (Betin 1950, Sonrakiler Defteri'nden)

İşte M. Kemal'i böyle putlaştırdılar! Peygamberlik makamının da ötesinde, M. Kemal'i Allah'ın yerine koymak ve bu suretle müslüman Türk milletini ona taptırıp, kâfir yapmak istediler... Bu sözlerin bir kısmı o putun hayatta olduğu devirlerde söylenmiş ve yazılmıştır. Bu sözler Türkiye'nin mana yapısını yıkan, tahrip eden küfür ve kâfir sözlerdir!..

Hülâsa ve netice:

Ey müslüman Türk milleti! Düşmanını iyi tanı! Bugüne kadar senden gizli tutulan bu acı ve öldürücü gerçekleri anahatlarıyla gündeme getirdik ve dedik ki:

Sen müslümansın, müslüman bir milletin evladısın! Dünyaya Allah'a kul olmak üzere geldin! Kur'an senin kitabın, Hz. Muhammed (s.a.v.) senin peygamberindir! Sana mahsus örfün ve adetün var, tarihin ve şerefün var! Senin övünmene vesile olan, falan veya filan milletten oluşun da değil, müslüman oluşunda, Hz. Muhammed'e ümmet oluşundadır! Allahü Azimüşşan, dünya tarihinde en büyük nimetlerini, Ümmet-i Muhammed olarak sana vermiştir. Dedelerin bu duygu, bu düşünce ve bu inançla yaşadı, dünyanın üç mühim kıtasında at oynattı; Devirler açtı, devirler kapadı; Eğilmedi, bükülmedi, el öpmeydi, boyun eğmedi de dünya siyasetine, dünya medeniyetine hâkim oldu! Kaynağını Kur'an'dan, örneğini Peygamber'den alıyordu. İlim ve er meydanlarında hiç bir kuvvet onun sırtını yere getiremiyordu; Kılıcının önü de kesiyordu, arkası da!.. Devleti milletinden, milleti de devletinden memnun idi. Saflar o kadar sık idi ki, düşman

içeri sızamıyor, dıştan yaptığı zorlamalar ise, tesirsiz kalıyordu. Ama mutlaka bu millet bozulmalı ve dejenere edilmeli idi. Kuvvet ve kudretinin kaynağı mutlaka bulunmalı ve o kaynak mutlaka kurutulmalı idi. Düşmanın kafasında bu vardı. Kaynak ise dindi, Şeriat'tı ve bunlara aşk derecesinde olan imandı. İşte; bu kaynak tesbit edildi ve kurutulmak için de Jön Türkler lazımdı, Ali Suavi'ler, Dr. Abdullah Cevdet'ler, Mithat Paşa'lar ve emsalleri lazımdı. Bunlar, İslam kalesinden gedikler ve delikler açacak, M. Kemal de içeri girip Ümmet-i Muhammed'in din ve imanını, mukaddesat ve namusunu bombardıman edecekti. Hem öyle bombalar kullanacaktı ki, millet evladının kimi sarhoş, kimi mefluç, kimi de komaya girecekti!.. Ve işte öyle de oldu!..

Ey dindar bir milletin çilekeş evladı!

Türkiye'deki günün manzarası maalesef işte budur! Kendini koruyamaz hale gelmiştir! Vaktiyle meydan okuduğu milletlerin bugün himayesine sığınmıştır. Doğu Anadolu'da askerlerini öldüren bir avuç insanla başa çıkamıyor da Irak topraklarına giriyor, kampları bombalandığını, yerle bir ettiğini iddia ediyor. İşin daha garip ve gülünç tarafı, gazetelere büyük manşetler atılarak meydan muharebelerini kazanmışlar gibi, övünmeler, kırırlar gidiyor, birbirini takib ediyor.

Dün kendi yağıyla kavrulan millet evladı bugün karnını doyurmak üzere, gurbet ellerinde işçilik yapmaktadır!

Devlet kendi kendine yetinememiş de dün tenezzül etmediği milletlere borçlu düşmüş ve borcunu ödeyemez hale gelmiştir!

İşin daha fecisi; Hapishaneler o güzelim gençlerle doldurulmuştur. 40 bin genç inim inim inlerken, 40 bin civarında anneleri de gözyaşı dökmektedir!

Bunlar şehidler diyarı Anadolu'nun öz evladı! Bunları bu hale getiren kim?!. Kemalist rejim değil mi?!

Kurtuluş:

İhanet ve hiyanete uğrayan millet! Kurtuluşun tek yolu vardır: O da Kur'an'a dönmektir, İslam'a dönmektir, putu ve put kanunlarını yıkmaktır, Kur'an'ın anayasa, Şeriat'ın kanun, devletin İslam olmasıdır! Ve işte o zaman ne fakirlik kalır ne gurbet, ne zulüm kalır ne istibdat, ne anarşi kalır ne gözyaşı!..

Yazılı cevap:

Her mektubun sonunda yazdığım gibi, size de yazıyorum ve diyorum ki:

Bu yazdıklarım doğrudur, hakikata uygundur! İslam dininin ruhuna da metnine de uygundur! Şayet itiraz edenler olursa, „Hayır, bunlar yalandır, İslam'da yoktur!“ diyenler çıkarsa, onlardan laf istemem, yazılı cevap isterim!..

Azim ve gayret bizden, tevfik ve hidayet Allah'tandır!..

**Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.-
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn**

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6